

2006
OKTÓBER

Nézd, mit
fogtak!

140 FT

Villantó

A Sporthorgász Egyesületek Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Szövetségének lapja

Ez a szám is a Halgazdálkodási Alap és a FVM támogatásával készült

- Megyei elismerés** (2. oldal)
- A szúnyog** (4. oldal)
- Halak kihelyezése** (6-7. oldal)
- Úsztatás ötös spiccel** (8. oldal)
- Horogszabadító** (9. oldal)
- Beregdaróci bányató** (10. oldal)
- Horgászok receptjei** (11. oldal)
- Horgász k-víz** (11. oldal)

Horgásztábor Rohodon

Egyedülálló módon a megyénkben a Nyíregyházi Vasutas Horgász és Természetvédő Egyesület elsőként vállalta fel azt, hogy érdeklődő 17 gyerek horgászának és a megyei horgász szövetség által delegált még 13 főnek egy színvonalas, élményekben gazdag, felejthetetlen horgásztábort szervezzen a 45 hektáros Rohodi víztározón.

Folytatás a 3. oldalon

Megyei elismerés

A megyei horgász szövetség versenycsapata, amely eddig a II. osztályban szerepelt, nagy előnnyel nyerte az országos csapatbajnokságot.

Így, mint már arról korábban beszámoltunk, feljutottak az I. osztályba, és mint a megyei sportszövetség tagja, erősítik megyénk hírnevét. Megállapíthatjuk tehát, hogy a kosár, ké-

zi és a női röplabda mellett a megyei sporthorgászok is az I. osztályban szerepelnek.

Ez alkalomból a Sz.-Sz.-B. megyei közgyűlés elnöke, Gazda László meghívta a megyei szövetség vezetőit és a versenycsapatot a 2006. augusztus 2-án – az OHCSB-n elért eredményének alkalmából – rendezett ünnepségre.

Folytatás a 2. oldalon

Halpaprikás rekord

Guinness kísérletbe vágtak Tiszalökön, ahol ezeröttszáz adagos halpaprikás készült, melyet a kilátogató vendégek is megkóstolhattak. Háromnapos rendezvény csúcspontja volt vasárnap a kezdeményezés, a halsütő fesztivál részeként.

Szombaton még a halászlé-főzőverseny résztvevői játszották a főszerepet, nem mellékesen citeraszó mellett, de felcsendült a tárogatózene is, no meg a bordalok is fokozták a hangula-

tot. Eredményhirdetés után ecuadori indiánzenét hallgathattak a fesztiválózó, este pedig Varga Miklós és Vikidál Gyula is szórakoztatta a közönséget. Vasárnap a kenyérgyári holtágon horgászversenyt is rendeztek.

**Szűcs Attilára
emlékeztünk**

10. oldal

Megyei elismerés

Folytatás az 1. oldalról

Az ünnepségen Szilágyi Dénes, a megyei közgyűlés elnökhelyettese adta át az okleveleket, képviselte még a megyét Petrika Ibolya, a megyei Sportintézet igazgatója és Birta Sándor főtanácsos.

„A sporthorgászat eredményes támogatásáért“ oklevelet kapott: dr. Maleczky Imre a megyei horgász szövetség elnöke és Fesztory Sándor ügyvezető igazgató.

„A 2006. évi Országos Horgász Csapatbajnokságon elért kimagasló elismerésüül“ oklevelet kapott: Turkó Sándor, a megyei horgász szövetség verseny szakbizottságának elnöke, a verseny csapatvezetője, Szűcs Sándor a mátészalkai Horgász Egyesület tagja, a csapat edzője, és a versenyzők: Szűcs Éva, a mátészalkai Szatmárvidéki HE. tagja, Gellér Győző, a mátészalkai Szatmárvidéki HE. tagja, Hornyák János, a nyíregyházi Vasutas

Sporthorgász és Természetvédő Egyesület tagja, Luzsinszky Tamás, a nyíregyházi Nyírségi HSE tagja, Pataki Zsolt, a nyíregyházi Vasutas Sporthorgász és Természetvédő Egyesület tagja, Polyák Csaba, a nyíregyházi Vasutas Sporthorgász és Természetvédő Egyesület tagja, Kovács József, a nyíregyházi Vasutas Sporthorgász és Természetvédő Egyesület tagja, ifj. Kovács József, a nyíregyházi Vasutas Sporthorgász és Természetvédő Egyesület tagja, Kovács Gábor, a nyíregyházi Vasutas Sporthorgász és Természetvédő Egyesület tagja.

Az ünnepségen felvetődött, hogy az országosan kiváló eredményt elérő verseny csapat és a megyei szövetség sem rendelkezik megfelelő versenypályával. A Géberjén melletti versenypálya kialakításáról is tárgyaltak, ami saját kivitelezésben, kedvező áron megoldható, amelyhez várják az érdekelt önkormányzatok, szervezetek hatékony támogatását.

A oklevelet átveszi Szűcs Éva

Köszönet az 1 %-ért

Köszönjük azoknak, akik a 2004. évi adójuk 1%-át a megyei horgász szövetség számára ajánlották fel. A befolyt 47 824 Ft-ot a halászati vízterületek védelmét szolgáló eszközök beszerzésére fordítottuk.

A Sporthorgász Egyesületek Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Szövetségének megbízásából kiadja a Fego Plusz Bt.

Szerkeszti:
a szerkesztőbizottság

Főszerkesztő:
Dankó Mihály

Felelős kiadó:
Dr. Maleczky Imre
és Fesztory Sándor
Szerkesztőség címe:
4400 Nyíregyháza,
Dózsa György u. 9. 1/109.
Telefon: (42)411-372.
ISSN 1785-8607
Nyomás:
Tóth Imre, Nyírtelek

Halsütő fesztivál

A közönség hallgatja az előadást

Neves vendégei voltak a nemrégiben megyénknek. A tiszalöki halsütő fesztiválon Szalay Ferenc, a Magyar Országos Horgász Szövetség ügyvezetője, valamint dr. Halasi Kovács Béla, halbiológus.

– Sokan úgy gondolják ismerik a Tiszát, biztosan így is van, de érdemes egy kicsit tudományosan is elemezni ezt a 962 km hosszú folyót – kezdte a biológus. – Három jelentős szakaszt különböztetünk meg: a Szamosig tart a felső, a Marosig a középső és a dunai torkolatig az alsó. Ezekre más-más halállomány jellemző, amit jelentősen befolyásol a vízsebeség, az aljzat. A magyar szakaszon megkülönböztetünk pér, márna, dévér szintet. A halfajok elterjedésében az esetleges változásokban szerepet játszott az ember is. Például a folyó szabályozással, a tiszalöki duzzasztó megépítésével stb. Külön ki kell emelni a Tisza-tó és a holtágak élővilágát és az élővilág láncolatában betöltött szerepüket. Különbösen ahogy közeledünk a torkolathoz, úgy nő a halsűrűség is. S hogy mégis több halat fognak a horgászok itt a megyében, azt mutatja, gyakoribb a telepítés és maximálisan kihasználják a horgászok a lehetőséget.

Szalay Ferenc a horgászsport népszerűségét emelte ki. Elmondta, ma Magyarországon 330 ezer fő rendelkezik engedéllyel, ami 3–3,5%-a a teljes lakosságnak. Az utóbbi időben csökkent a fiatalok száma, náluk nagy még az egyéb csábítás. Emelkedett viszont a felnőttek között a népszerűsége a pecáznak. A divat nagyon sokat számít. Az új módszerek között egyre felkapottabb a boylizás. Megszűnőben van az un. húshorgászat. Sokan a kifogott halat lefényképezik, s visszaengedik élőhelyére.

I. Fesztivál Kupa

A halsütő fesztivál harmadik napján rendezték az I. Fesztivál Kupa horgászversenyt. A verseny külön érdekessége volt, hogy elindult és a második helyet szerezte meg a neves művész, Vikidál Gyula is. A győzelmet (a százezer forintos csónakot) és a Mohos vándorkupát Gellér Győző mátészalkai versenyző érdemelte ki.

A harmadik helyen Bajkó Tamás végzett. Különdíjat kapott még a női nem képviselője, Bajkó Tamásné.

Értékmentő nyári tábor

Folytatás az 1. oldalról

A nemes feladat sikerét előre vetítette az a megszámlálhatatlan érdeklődés, amely a szervezés fél évét jellemezte. A meghirdetett program sokszínűsége, gazdagsága, a tározó szépsége és a támogatók által biztosított kedvező ár miatt már több hónappal a tábor kezdete előtt betelt a 30 fős keret.

Augusztus 6-án érkezett el a tábornyitás várva várt pillanata, a jelentkezők mindegyike szinte a megérkezés után már a vizet vallatta. Fokozta az izgalmakat, hogy pár órán belül sikerült az első pontyot horogra csalni. Az első napsütéses órákat nem sokára azonban felváltották az esőfelhők, de a változékony időjárás sem tudta megakadályozni a programjainak megvalósulását.

Naponta legalább két szakelőadást

Pataki Zsolt

hallhattak a résztvevők biológiai alapismeretekből, megyénk vízrajzából, megyénk hal faunájáról, halaink élettanáról és vízmadarainkról. A madaraszatot „élesben” is kipróbálhatták az érdeklődők, hiszen *Fekete János* tógazda 2 csónakot is rendelkezésünkre bocsátott, mellyel a tározó hátsó, horgászattal és intenzív emberi jelenléttel nem zavart zugaiba is eljuthattunk. A rengeteg vízmadár többségét még hangjukról is megtanulták felismerni a lelkes ifjú madarászok.

Az elméleti szakelőadásokon kívül neves versenyhorgászok színvonalas gyakorlati bemutatókat tartottak a tározó kultúrált füves partján. *Turcsán András* a feeder botos horgászat apró kulissza titkaiba engedett betekintést. *Polyák Csaba* szakiró és versenyhorgász bebizonyította számunkra, hogy nem csak a tollforgatásban, hanem a rakós botos horgászatban is profi. *Ifj. Kovács György* boszorkánykonyha délutánján betekintést nyerhettek az etetőanyagok kezelésének és felhasználásának rejtelseibe. *Ifj. Fesztóry Sándor* a megyei szövetség ügyvezetője a pontyfélékkel ismertette meg bennünket. *Támba Attila* a matchbotot kezelte virtuóz módon, majd rögtön ezután

Máté Mihály bojlis bemutatójából megtudhattuk, hogy miért egyre elterjedtebb és közkedveltebb ez a horgászati módszer.

A szakmai programokon túlmenően lehetőségük nyílt a környék megismerésére kerékpártúra keretein belül. A vásárosnaményi vízrendőrség vízrendészeti előadója ismertette a víziközelkedés szabályait a csónakhasználatot és felhívta, a figyelmet a fürdőzés veszélyeire. A nyírmadai rendőrség drogprevenációs előadásán a drogoknak a szervezetre gyakorolt hatása és a birtoklás következményei hangzottak el.

Természetesen a horgászat domináns szerepet kapott a szabad programok között, a gyermekek a hallottakat azonnal a gyakorlatban is kipróbálhatták. A nappali horgászat népszerűségét csak az éjszakai horgászat titokzatosága tudta fokozni. A nagyobb halak többségét is ekkor ejtették el.

A tábori programban nemcsak a modern eszközök juttattak szerephez, hanem a barkács feladat megoldásaként elkészített nádi pecával felfedeztük, hogy a partközélemben nagyon szépen fogható a hal. Nem volt ritka a 30-40 dkg-os dévér fogása a parttól alig 20-30 cm-re. Ez a tény sokak számára előrevetítette a szombati nagy halfogó versenyen követendő taktikát. Kiemelt szerepet kapott a gyakorlatiasság, hiszen a szülőik többsége gyermekét azért engedte el a táborba, hogy önállóságra, tapasztalatokra tegyenek szert, tanuljanak, sikerekben legyen részük. Az elkészített szerelést és kezelést három bíró pontozta a botkezelés, szerelék összehangja és az etetés alapján, mindenki tárgyereményben részesült. Büszkén állíthatjuk, hogy a tábor nem hagyta el olyan horgászpalánta, aki ne tanult volna meg horgot kötni, keszegező szereléket összeállítani, etetőanyagot keverni és használni.

Elérkezett a várva várt nap ahol az elmúlt hét elméleti és gyakorlati tapasztalatait versenykörülmények kö-

Az etetőanyag készítés rejtelsei

Előadás a tábor lakóinak

zött lehet tesztelni. Az előző nap bemutatott értékes nyeremények a horgász felszerelés és módszerek újbóli átgondolására készítette a gyerekeket. A helyek kisorsolása és elfoglalása után dudaszóra megkezdődött az etetés, majd a három órás verseny kezdetét és végét is újabb dudaszó jelezte.

A küzdelem három kategóriában folyt az utánpótlás kategóriát megnyerő *Debrőczki János* által teremtett hagyomány alapján pont ő volt az, aki „szívesen”, társai némi „unszolására” megfürdött a tóban, a mérlegelést követően. Az ifjúsági kategória 0-10 éves korcsoportját hatalmas fölényrel *Rádi Anna*, míg az ifi kategória 10-14 éves korcsoportját *Póti Kristóf* nyerte meg.

A díjátadás ünnepélyes keretek között folyt, ahol támogatóink és a régi vezetőségi tagjaink is tiszteletüket tettek. A kiosztott díjak láttán minden gyermek arcára sikerült boldog mosolyt csalnunk, hiszen igen értékes díjakkal leptük meg táborozóinkat a támogatóinknak köszönhetően, és figyeltünk arra is, hogy senki se távozzon el üres kézzel, saját tagjainkban az emblémánkkal ellátott pólóval erősítettük az összetartozás érzését. *Fekete János* a tábor összességében leg-

eredményesebb résztvevőjének, *Kiss Tamásnak* és családjának egy hosszú hétvégét ajánlott fel a Rohodi horgásztanyán csónak használat és horgászati lehetőséggel egybekötött.

Az esti közös táborünnél gyors közvéleménykutatás alapján nem volt olyan gyermek, aki ne úgy búcsúzott volna el tőlünk: „egy év múlva újra találkozunk”.

Köszönetet mondunk mindazoknak akik hozzájárultak a tábor sikeréhez:

Fekete János, Aranyosi Andrásné, Andika Patakiné Litva Boglárka, Turcsán Andrásné Ibo-ly, Turcsán András, Hornyák János, Aranyosi András, Kovács József, Szikszai Tihamér, Polyák Csaba, Támba Attila, Máté Mihály, Ifj. Kovács György, Elnex Kft. Budapest, Laguna 2 D Kft., Top-Mix, Papp József, Halcatraz horgászcentrum, Végállomás horgászbolt, Zafer Kft., Sinka János, Mozdonyvezetők Szakszervezete, Nyírmadai rendőrség, Vásárosnaményi vízrendőrség, Bujtosi horgászbolt, Sporthorgász Egyesületek Szabolcs Szatmár Bereg megyei Szövetsége, Ifj. Fesztóry Sándor, Zsoldos Barnabás Petőfi Rádió Nyíregyházi Stúdiója, Lipcsei József gazdasági vezető, Méhes Ernő titkár, Pataki Zsolt elnök

Nyíregyházi Vasutas Horgász és Természetvédő Egyesület céljával tüzte ki, hogy a felnövekvő ifjúságot a horgászatot sportként kedvelő, a természetet, vizek élővilágát tisztelő emberré neveljük aki így tevékenységével hozzájárul a táj, a természetes élőhelyek megőrzéséhez, megóvásához.

Pataki Zsolt, Méhes Ernő

Névadó Nagyhalászbán

Egésznapos program várta a nagyhalászi Nagy-Halász-Fesztivál résztvevőit. Az egyéb programok mellett a fontos szerepet a jelentősen megújult Fertő-tó (Fertő II.) átadása és az ehhez kapcsolódó horgászesemények jelentették. A horgászversenyen több mint ötvenen indultak, ahol az első Kató Béla, a második Ónodi Gergő, a harmadik Takács Péter lett. Külön díjat kapott a

Budaházi Emil

legnagyobb halat, a legtöbb törpeharcsát fogó, a legidősebb és a legfiatalabb horgász is. Emellett horgász célbadozó-, csónakverseny és a Laguna 2D. Kft. horgászciikk nagykereskedés termékbemutatója színesítette a napot.

Vikidál Gyula a horgász

A Tiszalöki Halszútő Fesztivál egyik kiemelkedő vendége volt Vikidál Gyula, a híres énekes, aki elindult a horgászversenyen is. Némi segítséggel ugyan, de az előkelő 2. helyet sikerült meg is szereznie. Ez alkalommal beszélgetett vele Fesztőry Sándor

Fesztőry Sándor: Mikor kezdte el horgászni?

Vikidál Gyula: Szülőbambán kb. 12-13 évvel ezelőtt, a fertőzés viszont a sógoromtól ered. Somogy megyéből származik a család. Akárhányszor elmentem Somogyba, mindig el kellett menni a sógorral horgászni. Aztán meguntam, hogy mindig másodhegedős voltam, hazamentem és levezsgáztam.

F. S.: Nagyon örülök neki, hogy a horgászok táborát gyarapítod, és szoktál-e a vízparton énekelni?

V. Gy.: Meg kell, hogy mondjam: igen. Valamikor „uncsi” van, de természetesen, ha az ember halat akar fogni akkor nyugalom kell, de előfordul, ha nagyon egyedül vagyok, gyakorlás céljából szoktam. Volt olyan

szerep, amit majdhogynem a vízparton tanultam meg.

F. S.: És milyen hatással van ez a halakra, észre lehet venni valamit rajtuk? Szívesebben kerülnek a horgod közelébe?

V. Gy.: Ilyenre nem pontosan emlékszem, de mondjuk egy éjszakai amur horgászatnál nagyon csendbe kell lenni. Ezt legközelebb meg fogom figyelni.

F. S.: Kérdezhetek-e egy bizalmas dolgot? Mi a helyzet a „sellőkkel“?

V. Gy.: Sajnos, az utóbbi időkben kevesebb idő jutott sellőkkel horgászni. Szeretem a „sellőket” persze, de akkor az ember a horgászatra nem tud odafigyelni.

F. S.: Köszönöm szépen.

A szúnyog

Bizonyár mindenki ismeri és feltehetően már mindenkinek okoztak kellemetlenséget az ún. csípő-szúró rovarok. Azt hiszem, a dobogó tetejére a szúnyog nyugodtan felállhat (repülhet), mert mindenki ismeri, de vajon eleget tudunk-e róla? Összeállításunkban horgásztúránk kéretlen-kellemetlen kísérőiről közlünk érdekességeket. Magyarországon mintegy 44 szúnyogfaj előfordulását mutatták ki.

Minden csípőszúnyogfaj amolyan „kételtű”, élete első felét a vízben tölti. Az új nemzedék élete az ő esetükben is a párással veszi kezdetét.

Ezután táplálkozás, majd pete-rakás következik.

A csípőszúnyogok egy része a víz felszínére helyezi el tojásait, mégpedig egyesével, mint például a maláriaszúnyog és a mocsári szúnyog, vagy csomókban, néhány száz petéből álló úgynevezett petetutajukba összeragasztva. Ez

utóbbira példa a dalos szúnyog. A vízben lebegő-úszó tojások fejlődése folyamatos, belőlük a fiatal lárvák néhány nap alatt kikelnek. A gyöttrő szúnyogok nőstényei ezzel ellentétben természetes vízgyűlemek, tócsák szélein, növényekre vagy a nedves talajra rakják le parányi, fekete, orsó alakú tojásait. A héj védelmében körülbelül két hét alatt fejlődik ki a lárvá, de nem bújik elő, hanem az időközben rendszerint már kiszáradó élőhelyen nyugalmi állapotba kerül. E nyugvó „tojásokból” csak a legközelebbi elárasztás után – általában csak a következő évben, de esetleg évek múlva – jönnek elő az apró szúnyoglárvák, akkor, ha az egyéb környezeti feltételek (például a víz hőmérséklete, a baktériumok elszaporodása miatt csökkent oxigéntartalma) is kedvezők.

A természetes élőhelyeken tenyésző szúnyogok lárvái kedvelik a hullámzástól, erősebb áramlástól mentes, csendes vizeket, főként ahol a növényzetben is el tudnak rejtőzni. A fejlődés ideje a vízhőfokától függően változó, nyáron és sekély vízben esetleg már egy hét

Mocsári szúnyog vérszívás közben

alatt lezajlik a négy, egymástól vedléssel elkülönülő lárvá-, majd bábállapoton átmenő teljes átalakulás

Néhány faj lárváit kivéve a lárvák légköri oxigént lélegeznek. **(pl. mansonia nemzetségű csípőszúnyog a nád szárát csapolja)**

A maláriaszúnyog lárvái (a) hátuk sajátos nyulványai segítségével simulnak a víztükör aljához, a gyöttrő és dalos szúnyog lárvái (b) légzőcsövökkel rögzítik magukat a felszín alatt, és előszeretettel legelésznek a bomló növényi részekre (c), a mocsári szúnyog lárvája (d) valamilyen vízinövény légszálító edényeiből veszi fel az oxigént.

A szúnyoglárvák különféle mikroorganizmusokkal: baktériumokkal, egysejtűekkel, algákkal és szerves törmelékkel táplálkoznak. Fogyasztják a vízfelszín baktériumhártáját is

Nem árt tudni, hogy a szúnyogok egyes emberek vérének jobban kedvelik. Minden 10. ember kiszemelt! Ez nem igazán jó hír a nagyobb természetű vagy terhes nők számára, akik rendszerint nagyobb mennyiségű széndioxidot lélegeznek ki. A hőségben vagy mozgás során fokozódó légzés szintén vonzerőt jelent.

A szúnyogokat vonzza az édes illat is, legyen az parfüm, hajolaj vagy dezodor. Kimutatták azt is, hogy vonzóbbnak találják a terhes nőket.

A terhes nők alteste átlagosan 0,7 Celsius fokkal magasabb, mint a nem-terheseké, ennek következtében valószínűleg bőrük kiválasztása fokozottabb.

A szúnyogok preferálják azokat, akik bőrén keresztül az átlagnál nagyobb mennyiségben választódnak ki szteroidok és koleszterin.

Folytatás következik

HATVAN ÉVES A SZATMÁR-VIDÉKI HORGÁSZ EGYESÜLET

Vaja község melletti hajdani homokbuckák között, a mélyedésekben ősidők óta összegyűlt a csapadék, a bel- és a talajvíz. Ez az ősi, a nyírségi tájtól nem idegen, buckaközi természetes tó a hatvanas évektől átalakult víztározóvá, mely azóta már lefolyással is rendelkezik, de megőrizte ritka, még a jégkorszakból itt maradt növényeit is.

Az utóbbi évtizedekben gyakran fenyegette a kiszáradás veszélye, ám sikerült megoldani a vízpótlást. A Vajai-tó 54 hek-

tárja többnek tűnik elsősre, a viszonylag tagolt területe miatt. A közepén található egy nagyobb, nyíltabb, egybefüggő 15–20 ha-os, akadómentes rész – csónakból könnyedén horgászható. A parti sáv főként a nádtö-

vek miatt akadós, de itt is sok horgászállás kínálja magát – kényelmes megközelíthetőségük sok horgászt vonz. A vízmélység változó, átlagban 150cm – teljes telítettség mellett. Akadnak 2,5–3 méteres gödrök. Ez a vízterület a 2006. augusztus 26-án a megalkulásának 60. évfordulóját ünneplő Szatmár-Vidéki Horgász Egyesület kezelésben és gondozásában van. Az egyesület 1946-ban 35 fővel alakult és kezdetben a folyó vizeken és holtágakon lehetett horgászni, majd 1966-tól lett a Vajai víztározó az egyesület horgászvize. Az egyesület létszáma változott az idők folyamán, a 90-es

években volt, amikor 1100 főt is meghaladta a gyermek, ifjúsági és felnőtt tagokat is figyelembe véve, a jelenlegi létszám 743 fő összesen. Az évek során jelentős versenysport eredményeket tudhat magáénak ez egyesület. Az évfordulóról az egyesület vezetősége és tagsága emlékezetes horgászversennyel emlékezett meg. Ez alkalomból a több mint 25 éves tagsággal rendelkező sportársak részére a vezetőség emléklapot adott át, megköszönve több évtizedes tevékenységüket, mellyel az egyesület hírnevét öregbítették.

Az ünnepségen képviselte a megyei horgász szövetséget és ünnepi beszédet mon-

dott dr. Maleczky Imre elnök. Beszédében méltatta a 60 év munkáját, és kitért az ifjúság nevelés szükségességére és a környezetvédelem fontosságára.

Továbbá a megyei horgász szövetség és a MOHOSZ kitüntetését adta át az évforduló alkalmából az alábbi egyesületi tagoknak önzetlen munkájuk elismeréséül: „Horgászverseny” kitüntetés kapott: Farkas Sándor és Győrvári Lajos, „Horgászegyesületért” kitüntetés kapott: Szilágyi Dezső és Papp Miklós.

Az ünnepséget ebéd és horgászverseny zárta.

„Kóstold meg Magyarországot”

2006. szeptember 15–16-án immár harmadik alkalommal rendezték meg Nyíregyháza-Sóstófürdőn, a Múzeumfaluban a „Kóstold meg Magyarországot” gasztronómiai fesztivált, melyen több mint 30 csapat kápráztatta el étkeivel, finomságaival a 4000 főnél is több, a ragyogó kora őszi időben kilátogatót. Bemutatták ételeiket az ország számos részéből érkező sütő-főző csapatok mellett az urán, a román és a szlovák vendégek is.

Legnagyobb közönségsikert a halat, vadat sokféleképpen készítő aratták, akik közül a Nyíregyházi Városháza Horgász és Szabadidő Egyesülete a sejtelmes „Szegényes” finomságok gazdagon fantáziánévű ételt „varázsolta” az érdeklődők asztalára. (Ez az étel egy füstölt szalonnán és füstölt főtt

tarján megfuttatott galuskatésztát jelent paprikával, paradicsommal tuningolva, juhtúróval és kaporral ízesítve harcsapaprikással tálalva.)

Aki az ő standjukon váltotta be a „kóstolójegyeit”, még egy jó házas halászlévet is ehetett, de nagy sikere volt a rakamazinaknak, és a Vasutas Horgászegyesületnek is, akik szintén

halételeket készítettek. Képeinken a Nyíregyházi Városháza csapata: Iglai János, Iglainé Percsi Zsuzsa, Kósa Krisztián, Iglai Zsanett, Zsadányi György

és Zsadányi Györgyné, valamint Lengyel István. Ugyanitt a megyei Horgász Szövetség csapata és a Vasutas Sporthorgász és Természetvédő Egyesület háromféle halételt készített:

- Keszeg és kárász sült, olajban, ami előtte pácolva volt (mustár, fokhagyma, olaj) Sütés előtt a pácolt halat kukorica lisztbe forgatták.
- Ponty vízimolnár módra: egy lecsós alapon fejfőlős pontypaprikás készült.
- Roston sült harcsa és busa falatkák voltak a legnépszerűbbek. Az előző nap befűszerezett halak változatosan voltak felszurkálva kis nyársra. Halszeletek, füstölt és húsos szalonna csíkok, hagyma és paprika között faszénparázzson színesedtek ízes falatokká.

480 kóstoló adagot sikerült a látogatók meglegedésére szétoztani a két nap alatt.

Készítették: a Lipcsei család, Fekete Éva, Gáva család, Kapusi Jánosné, Madai család, Molnár család.

Ponty a Tunyogmatolcsi holtágból

Zsenge és előnevelt ponty

Az ikrából kikelt ponty, a pontylárva a már levegőt vett, úszó, táplálkozást megkezdő hal a zsenge ponty. Kihelyezésére ott kerülhet sor, ahol általában frissen feltöltött, még halmentes víz, például új víztározó található. Erdemleges megmaradására viszonylag halmentes vizekben van nagyobb esély. Igen fontos a víz sekély vizű, haltáplálékban gazdag parti zónájának megléte. A zsenge ponty megmaradására 2–6% közötti esély van, és hektáronként 5–15 ezer db közötti mennyiséggel érdemes próbálkozni. Kihelyezése kizárólag a parti zónában, lehetőleg minél jobban zétosztva történjen.

Az előnevelt ponty kihelyezése már kedvezőbb eredményeket

tud hozni, elsősorban a nagyobb területű vizeken, melyek megfelelő sekélyebb, vízi növényzettel benőtt parti zónával rendelkeznek. Az előnevelt vagy ahogy nevezik még: a körömponty (utalva nagyságára), ha a vízben sok ragadozó hal él, vagy tömeges a törpeharcsa állomány, jelentős veszteségeket tud szenvedni, de a megmaradása már 10–20% között is lehet, ami nagy vizekben is, jelentősebb kihelyezés esetén már nagymértékben hozzájárulhat az állomány pótlásához. Előnevelt pontyból 50–300 db hektáronkénti mennyiség kihelyezése indokolt.

A zsenge ponty és az előnevelt ponty is kedvező árú népesítési anyag, viszont csak igen jó halnevelő, kiterjedt parti zónával rendelkező nagyobb vizeken éljük telepítésével.

Halak kihelyezése a vizekbe

Egynyaras ponty

Az egynyaras ponty telepítésétől általában idegenkednek a vízhasznosítók, a tógazdák. Ez az a korosztály, ami már hal, de mégsem kívánatos, mivel minduntalan felmerül a kérdés, ebből mikor lesz fogható és méretes hal, megéri-e egyáltalán azt a kort? Nem beszélve arról, hogy az egynyaras ponty ára is riasztólag hat, hiszen több, mint másfélszerese a már méretesnek. Azt már ritkán számolják, hogy pl. 1 kg méretes hal 1 db, 1 kg egynyaras halban viszont mintegy 15–20 db egyed van. Ha ennek akár 60–80%-a el is veszne, akkor is négyszer-hatszor több darabszámot helyezünk ki az egynyaras hallal. Természetesen az egynyaras hal kihelyezés sem való például kisebb 4–10 hektáros, mélyebb, nem jó halnevelő vizekbe. De 20–40 hektártól felfelé, ahol nincs nagyon erős ragadozó állomány, kisebb mennyiséggel már lehet próbálkozni. Az egynyaras pontyokat ősszel ritkán helyezik ki nagyobb halastavakba, mivel a kormorán megtizedelheti az állományt, ezért inkább tavaszi kihelyezése ajánlatos.

Kétnyaras ponty

A kétnyaras, vagy növendék ponty már rendszeresen használt tenyésztési anyag a természetes vizek telepítésénél. Amennyiben valamely vízhasznosító állami támogatást nyer pontytelepítéshez, akkor a kétnyaras ponty a legidősebb korosztály, melyből a halasítást teljesítheti.

A kétnyaras vagy növendék hal jelentős fejlődési

eséllyel rendelkezik. Bár horgász-bosszantónak is szokták nevezni, de a gondolkodó horgászok örülnek, ha vizekben a gyorsan növekvő fiatal korosztályok is megtalálhatók.

Kisebb területű, igen nagy intenzitással telepített vizekbe a kétnyaras ponty nem való, mivel sem tápláléka, sem élettere nem lesz, míg a nagy vizekben a pontytelepítések akár 40–60%-át is célszerű kétnyaras állománnyal végezni. Például a Balaton pontytelepítésének szinte teljes egésze – 250 tonna – kétnyaras ponttyal történik.

Háromnyaras ponty

A méretkorlátozást elért halakat a mielőbbi jó fogási lehetőségek biztosítása érdekében helyezik ki a vízhasznosítók.

Ragadozó halak kihelyezéséről

A MOHOSZ szakemberei a kisebb vizekbe kevesebbet, míg a nagyobb területű vizekbe több előnevelt ragadozó ivadék tele-

pítését javasolják a kövvetkezők szerint:

Az előnevelt süllőből a kisebb vizeken 50–100 db/ha, a nagyobb vizeken 100–300 db/ha kihelyezése javasolt.

Az előnevelt csukából kisebb vizeken 30–100 db/ha, a nagyobb vizeken 50–200 db/ha lehet a telepítés.

Az előnevelt balinból 10–50 db/ha a kisebb, míg a nagyobb vizeken 50–150 db/ha lehet az ajánlott kihelyezés.

Az előnevelt harcsa viszonylag jól megmarad, de zárt horgászkezelésű vizeken nem javasolják a kihelyezést. Kizárólag ott érdemes próbálkozni vele, ahol valóban intenzíven horgászszák és fogják is a harcsát. 20–80 db/ha kihelyezése lehet indokolt.

A ragadozók kihelyezésénél alapvető fontossága van különösen a süllő és a csuka esetében a parti, táplálékban gazdag, búvóhelyet nyújtó, nem túl sűrű lágyszárú vízi növényzetnek.

Compó kihelyezéséről:

A compó egynyaras korosztályának kihelyezéséhez olyan vízszakaszt válasszunk, ahol a lágyszárú és keményszárú növényzet viszonylagos sűrűsége biztonságot nyújt számukra. A horgászati értékes halfajt, a compót egyre több vízhasznosító kívánja a haltelepítési szerkezetbe beépíteni. Jelenleg ma nagyobb a kereslet a compó különböző kor-

Jászkeszeg a Keletiből (2,5 kg)

osztályai iránt, mint amit a hazai haltermelés kínál.

A 100–200 gr közötti compók lennének a növényzettel erősebben benőtt, iszapos fenekű, nem túl intenzíven kezelt vizek ideális népesítő anyagai.

Keszegfélék kihelyezéséről

Tógazdasági előállításuk ma még nem megoldott. A keszegállomány, mely meghatározóan a horgászhasznosítás vizekbe kerül telepítésre, két forrásból származik, a Duna és a Tisza természetes vízi halászatából, illetve a Balaton keszeghalászatából. Ezért általában nagyobb egyed-súlyú, de az eszköz miatt nagyobb fokú hámsérülésekkel

rendelkező állomány kerül értékesítésre. Az ilyen hal gondos, gyors szállítást, kíméletes kihelyezést igényel, de még így is számítani lehet bizonyos arányú kallódásra is. A keszegállományt lehetőleg hűvösebb időben, alacsonyabb vízhőmérsékletnél érdemes telepíteni, de mindig számítani kell az elhullás kockázatára.

Kárász (széles kárász)

Jó lenne, ha ennek az őshonos halfajnak a kínálata növekedne. Néhány kis-és nagytermelő is kezdi felismerni, hogy lenne piaca a horgász-szektoron belül e fajnak, de egyelőre csak kisebb mennyiségben tudnak előállítani széles kárászt. A kárászt olyan vizekbe érdemes telepíteni, ahol még nincs jelen nagy tömegben ezüstkárász. A telepítések színvonalja is viszonylag alacsony, és a faj élőhelyi adottságai is megfelelőnek.

Ezüstkárász

A nem telepíthető fajok közé sorolják, bár őshonosságáról folynak bizonyos viták. Herman Ottó a fajok ismertetésénél is három különféle kárászt ír le. A horgászok egyik kedvenc hala, szaporaságából és aktív terjeszkedéséből fakadóan a természet szinte minden magyarországi vízen gondoskodik a faj fennmaradásáról.

Más halfajok kihelyezéséről:

Az amur

Nem őshonos halfaj, jelenleg nem telepíthető. Remélhető, hogy egy majdan megszületendő reális szabályozás lehetővé teszi, hogy a zárt vizek ma nemegyszer kezelhetetlen, egyre terjedő növényi vegetációját ismét szabályozni lehessen ésszerűen és korlátozottan kihelyezett egy-és kétnyaras amur állománnyal. A felnőtt nagy amur kifogására pedig garancia a horgászati kedveltsége, mely megközelíti a pontyét.

Amúr Tunyogmatolcsról

A pisztrángsügér

A pisztrángsügér is a nem őshonos halak törvényileg pontosan nem meghatározott kategóriájába tartozik. Így ennek a halfajnak is a hivatalos telepítése nem megengedett. Bár jó néhány bányatavon ma is ez a faj az egyik legszorgalmasabb törpeharcsa szabályzó, és bár nem őshonossággal, de jó néhány víz halas életközösségében pozitív szerepet tölt be, és jól érzi magát. Állományáról reméljük még a

jövőben önfenntartó jelleggel gondoskodik az általa kedvelt vizeken.

A márna

A márna a folyóvizek kedvelt horgász halfaja. Szaporításával időszakonként próbálkoztak, kihelyezhető tételei ma csak a folyóvizek halászati tevékenységéből származnak. Kihelyezése csak folyóvizekbe indokolt.

Forrás: MOHOSZ (2006)

A horgász szervezetek haltelepítésének bejelentéséhez

Küldő: HE. neve, címe

Iktatószám:
Tárgy: halasítás bejelentése

FVM Sz.-Sz.-B. megyei Földművelésügyi Hivatal
Nyíregyháza
Bessenyei tér 1–3.
4400
halászati főfelügyelő Úr részére

Tisztelt halászati főfelügyelő Úr!

A HE. részéről az alábbi haltételek telepítését kívánjuk végrehajtani a kezelésünkben lévő (vízterület neve), 2006. hó-én:

A halfaj megnevezése:
A halfaj korosztálya:
A halfaj mennyisége:

Származási hely: eladó tógazdaság neve, székhelye

A halasítás végrehajtását (xy) telefon: szervezi és végzi.

Kelt:
.....
alírással

Halkorosztályok és méreteik:

– lárva, ikrából kikelt hal, mérete fajonként változó:

– zsenge hal, táplálkozó lárva

– előnevelt hal

– egynyaras, a tavaszi kikeléstől az őszi növekedésig: pl.:

– kétnyaras (növendék hal) az egynyaras kihelyezését követő növekedő periódus után lehalászott hal: pl.:

– háromnyaras, három nyári perióduson keresztül nőtt, fejlődött egyed: pl:

kis előnevelt (kb 30 napos)
nagy előnevelt (kb. 60 napos)

Ponty
Süllő
Csuka
Harcsa

Ponty
Amur
Süllő
Csuka
Compó
Harcsa

Ponty
Amur
Süllő
Csuka
Compó
Harcsa

6–9 mm között

7–12 mm között

20–30 mm
30–60 mm

20–150 gr
10–20 cm
15–25 cm
30–100 gr

200–600 gr
150–400 gr
18–30 cm
25–35 cm
50–300 gr
200–500gr

900–1 800 gr
800–2 500 gr
30–45 cm
45–60 cm
300–600 gr
1 000–2 500 gr

Úsztatás ötös spiccel

Az elmúlt estétet az idei év fogási naplójának áttekintésével töltöttem. Magam is meglepődtem azon, hogy még nem úsztatam az idén egyetlen alkalommal sem.

Teljesen kézenfekvő volt a dolog, hogy a legközelebbi kirándulás az úsztatás jegyében zajlik. Pillanatok alatt a Tisza vagy a Bodrog meglassult részei, csendes visszaforgói jelentek meg lelki szemeim előtt.

Az időjárás nem volt túlzottan kegyes hozzám, az utóbbi időben szinte majdnem minden horgászatom vízi parádéval, sárdagasztással végződött. A horgászat előtti este is szakadt az eső, a sár miatt esélyem sem maradt arra, hogy lejussak a Tisza vagy a Bodrog kanyarulatához. Mivel eldöntöttem, hogy úsztatni fogok, ezért egy kis csatornát vettem célba, nem tagadom, kicsit csalódtam.

Nem azért voltam csalódtam, mert ezen a kis vízen kell szükségéből horgásznom, nagyon is kedvelem ezt a helyet, csak máshová terveztem az úticélt. Reggel, a horgászhelyre érve egyetlen ígéretes hely sem volt, ahová lepakolhattam volna. Ameddig a szem ellátott és hely volt kialakítva, azokat belakták a horgásztársak. A műútól nem messze egy kevésbé látogatott helyen ütöttem fel ideiglenes tanyám. A tájkép azonnal lenyűgözött, s már el is felejtettem, hogy valójában nem is ide indultam.

Eredetileg nem ide indultam, de nem bántam meg

Egy kis terepszemlélt tartottam, s láttam, hogy a csatornát tápláló kis árokból csendesen folydogál a friss víz a csatornába. Az ilyen helyeken gyakran előfordulnak a békés halak mellett a ragadozók is - gondoltam, lehet, hogy egy-két dobást elengedek a kis körforgókkal, ha nem esznek a békés halak. Talán egy másodperc sem telt el, hatalmas loccsanással egy balin okozott riadalmat a küszsereglet között. Jó lesz ez a hely, nyugtáztam. A befolyástól négy-öt méterre alakítottam ki a helyem.

A friss vízre szívesen gyülekeznek a halak

Ötös spiccet szereltem, ezzel kényelmesen el lehet érni a meder közepén túli területeket is. A szemközti part és a bokrok alján látszott, hogy a víz szintje a szokásosnál alacsonyabb mintegy 25-30 centivel. Jól ismerem az előttem elterülő pálya medervizonyait, de sohasem szoktam vakon bedobni az etetőanyag gombócokat. Előtte mindig alaposan feltérképezem a medret. Semmi más változást nem tapasztaltam, csak az alacsonyabb vízállást. A mélységre ráhúztam még 10 cm-t, ha nem tenném, a kissé visszatartott szerelék felemelkedése miatt a csalit nem tudnám a fenék közelében vezetni. Kárászok kapására számítottam, melyek nagyobbjai ritkán jönnek ezen a pályán félvízre.

Az idei első úsztatás

A csatorna igen változó áramlási viszonyokat szokott mutatni - sebességben és irányban egyaránt -, attól függően, hogyan mozgatják a vizet. Akár egy horgászat alkalmával is többször kell cserélni az úszó méretét és néha előfordult, hogy a típusát is. Volt rá példa, hogy 1 g-os úszóval szépen szedegtettem a halakat, máskor a 3 g-os lapos volt a legmegfelelőbb a dévéreknek.

Az első próbaúsztatások igazolták, hogy az 1,2 és az 1,5 g-os Lamiák megfelelnek a mai horgászathoz. A víz lassú áramlása miatt ezeket is könnyedén lehet lassítani és visszatartani, fel-fel libbentve a fenékről az előkét.

A nyerő úszótípus

Az első fél óra nem hozott semmi említésre méltót. Egyetlen kapásom volt, azt is elhibáztam. Az ólmozás átrendezésén kezdtem gondolkodni. A szereléken egy No. 3-as (0,75 g) stopper, 7 db No. 7-es (0,09 g) és jelzőnek egy No. 9-es (0,04 g) helyezkedett el (az egyes méretekhez tartozó súlyadatok szinte gyártónként változnak!). Ezeket kellett valamiképpen átvariálni, csoportosítani. Nagyon sok alkalommal, csak az ólmozást kellett átvariálnom ahhoz, hogy kapásom legyen.

Az ólmozást úgy rendeztem át, hogy a főólmozást a stopper és négy No. 7-es képezte. Ez az ólomcsoport 50 cm-re helyezkedett el a horogtól. A következő 3 db 7-es sörét a horogtól 40 centire és az egyetlen jelző az előke fölött volt. Főzsinórom 0,10, előkém 0,08-as volt, 18-as horoggal.

A főólmozás egy stopper és négy rögzítő sörétből áll

A következő fontos kérdés a csali volt. Az esetek többségében a trágyagiliszta és a csonti egyaránt megfelelőnek bizonyult. A mai napon a csonti teljesen csődöt mondott, pedig máskor nem lehetett a küszök nyüzsgésétől úgy betolni a rakózt vagy bedobni a spiccet, hogy egy fürge küsz rá ne vesse magát a csontira.

Ma a vörös trágyagiliszta volt a nyerő. Az egyetlen helyen tűzött hamar felkeltette a kárászok érdeklődését és látványos oldalra húzó kapásokkal jelezték, hogy kedvükre való a felkínált finomság.

Egy helyen horogra tűzött „piroska“

A kezdeti csend után nem gondoltam, hogy ennyire megélnék a vízi világ. Egyre-másra jelentkeztek a kárászok, kisebbek-nagyobbak egyaránt. Félóránként kellett csak két-három etetőgombócot bedobnom, hogy folyamatosan fenntartsam az érdeklődést. A halak nem voltak hálátlanok, nagyon jól szó-

rakoztam. Szinte folytonos volt a kapás, még az etetőgombócok becsobbanása sem riasztotta szét a már etetésen tartózkodó halakat.

Szerencsére kevés szűrős él-ményben volt ma részem

A vízben szép számmal élnek törpeharcsák is, nem is az aprajából. A nagyobbak kellemes ellenfelek a spiccboton, megdolgoztatják a vékony tüspiccet. Az apraja viszont csúnyán el tud bántani a horgáskézzel. Még csak azt sem mondhatom, hogy az óvatlan horgász kezével, mert a legnagyobb körültekintéssel sem tudjuk elkerülni, hogy horogszabadítás közben a 8-10 centis kis törpék éles tüskéi fel ne sértsék bőrünket. Szerencsére a mai napon nem akadtak horogra, attól a kettőtől eltekintve, melyek nem okoztak galibát. Cso-da, hogy csak ezt a kettőt fogtam, mert ha egyszer beállnak az etetésre, akkor ott mindenféle ehetőt behabzsolnak, nem hagyva a békés halaknak egyetlen morzsát sem.

Az úsztatás nagyon jól sikerült, sok kárász várta a szabadulást a haltartómból. Nem kellett sokáig raboskodniuk, mérlegelés után újukra engedtem őket. Az úsztatást nem csak én végeztem, az időjárás rajtam is kipróbálta ezt a módszert. Alaposan eláztam horgászat közben, de az élmény mindenért kárpótolt. Lehet, hogy nemcsak én, de a rám küldött esővel az égiek is "úsztatást" terveztek mára? Akár-hogy is volt, úgyszólván boldog voltam.

Szerző + fotók: Balogh Róbert

Hús deka híján tíz kiló kárász

Horgásziskola kezdőknek *A horogszabadító és használata*

Egy horgász számára a horogszabadítás mindig valamiféle örömteli tevékenység, hiszen kézben a hal, eredményes volt a szerelék és a csali felkínálása. A horogszabadítás nem csak a mélyre nyelt horog visszanyerését jelenti. Természetesen a cikkem tárgyát képező eszközt, a horogszabadítót csakis mélyen nyelt horognál szoktuk kézbevenni.

Kézbe vesszük, ha egyáltalán nem felejtettük otthon. Ilyenkor szükségmegoldásként a horgászhelyen növény bokrok vagy fák ágaiból nyert rövid villás végű kis ágacska is megteszi. Természetesen ennél sokkal kényelmesebb és profibb megoldások is léteznek. Ezeket a lehetőségeket venném sorra, elsősorban az ifjú horgászok ismereteinek bővítése céljából.

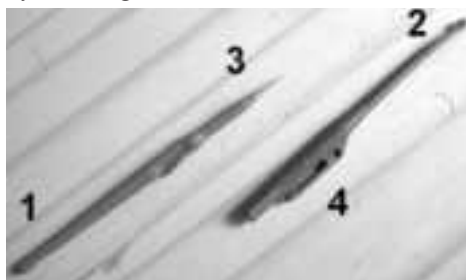

Vannak „szenvedélyes“ mélyrenyelők

A horogszabadító anyagát tekintve két-félék lehetnek, műanyag vagy fém. A műanyagok általában a békés halak horgászatánál, míg a fémek a rablóhalazók kellektárának darabjai.

A horogszabadítók között elsősorban a minőség és a használhatóság lesz a két kulcsszó. A kereskedelmi forgalomban számtalan alakú, fejkiképzésű és – természetesen ezzel összhangban – árfekvésű darabot találunk. Az eszköz első ránézésre egy ceruzához hasonlít. A legfontosabb része a fej és ha igazán minőségi a darab akkor a bogozótű. Az élversenyzők és az igényesebb horgászok nem vásárolnak egy köteleg 50 forintos gagyi szabadítót, helyette inkább két-három minden igényt kielégítő olasz gyártmányú Stonfo szabadítóval szerelkeznek fel. Azért több darabban, mert a különböző anyagvastagságú és méretű horgokhoz kisebb vagy nagyobb fejű szabadító szükséges. Ez a cég a kiváló minőségű

aprócikkek gyártására specializálódott, a palettájukon biztos talál mindenki az igényeinek megfelelőit.

Most egy kétféjű Stonfo gyártmányú szabadítót mutatnék be. Az 1-es számmal a nagyobb fejet, 2-el a kisebbet, 3-as a bogozótűt és 4-es a csipetűt vagy felfűzőt jelöltem. Most képek segítségével szeretném bemutatni a horogszabadítás folyamatát.

Lenti képsor:

(1) Vegyük kézbe a halat és feszítsük meg a damilt]

(2) A fejen lévő vágásba helyezük bele a szerelék előkés részét miközben a damilt feszesen tartjuk, és toljuk végig a szabadítót a damilon, teljesen a hal szájába]

(3) Ha a szabadító elérte a horgot, akkor óvatosan toljuk befelé a nyelet mindaddig, amíg nem érezzük, hogy a horog kiszabadult. Közben folyamatosan tartjuk feszesen a damilt]

(4) Ha jól végeztük munkánk, akkor a horog kiszabadult és benne maradt a szabadító fejében]

A békés halak horgászatához használt szabadító másik funkciója a csomók kibogozása. Ha csomó kerül a horgászsinórra vagy az előkére, különösen finomszerelkes horgászat során, mikor damilunk vastagsága gyakran 0,10 vagy ez alatti, akkor ez a csomó nagymértékben veszélyezteti a biztonságos halfogást. Azon a ponton ugyanis a damilunk sokkal gyengébb lesz, kevesebb terhet bír el. Ekkor vesszük hasznát a szabadító egyik végébe épített bogozótűnek.

Használata rendkívül egyszerű, a csomó közepébe toljuk a tűt és a csomót felfelé toljuk és ha kellő méretűre tágtítottuk a cso-

mó belsejét, hogy az ólmok is átférnek rajta, akkor húzzuk vissza a tűt és bontsuk ki a csomót.

A horogszabadító fotójának bemutatásakor még egy nem is annyira elhanyagolható részét is megneveztem ennek az eszköznek, a csipetűt vagy felfűző karikát. Keszegezés közben gyakran előfordul a mélyrenyelés, így a szabadító is jó ha kéznél van. Beszúrhatjuk a sapkánk pereme alá, vagy a csipetűvel a zsebünkbe erősítjük. A harmadik szintén hasznos megoldás, ha egy régi spiccgumi darabot fűzünk át a kis karikán és a nyakunkba akasztjuk. A gumi azért előnyösebb, mint a nem rugalmas anyagok, mert a gumi nyúlik, így nem kell zavaróan hosszú spárgán lógni a nyakra akasztott szabadítónak, kevésbé akadályozza a horgászatot.

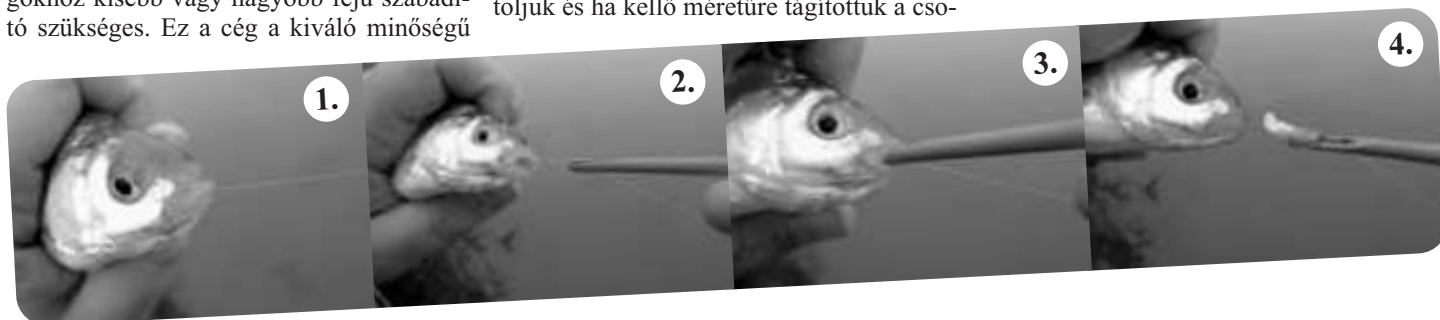

Ragadozó halak szabadításához használt fogó

A bevezetőben szót ejtettem a fém anyagú szabadítókról is, ezeket inkább fogónak mintsem horogszabadítónak lehet nevezni. Ez lehet egy hosszú szárú csipesz vagy az ábrán bemutatott fogó, amelynek nyelében számos praktikus eszközt is találunk. pl. kés, fenőkö, csavarhúzó, drótvágó stb. Ezek a fém fogók biztonságosan tartják a hármashorgot, nehogy a szabadítás közben megugró hal a kezünkbe fordítsa. A fém fogók használata sokkal egyszerűbb mint a műanyagoké, csak meg kell fogni a horog szárát és csavaró mozdulattal kiszabadítani a horgot.

Eredményes halfogást és minél több és nagyobb halból való szabadítást kívánok.

Balogh Róbert

A szokásostól eltérően most a beregi részen tettem horgászkirándulásokat, nevezetesen a Beregdaróci bányatavon.

Régóta szerettem volna ide eljutni, hiszen hallomásból már ismertem ezt a vizet. Jó félév szervezés után összejött a dolog. Amint Szabó Istvántól, a Beregdaróci He. elnökétől megtudtam, nem ritkák a 10 kg feletti pontyok, amurok és csukák. A süllő állomány pedig egyenesen csodás.

A tó eredetileg kavicsbánya volt, kristálytisza vízzel és 1-8 méter közötti mélységgel. Ivóvíz minőségű a tó, a halak jobb ízűek benne, mint a Tiszában. Erről magam is meggyőződtem.

Érdekességgéppen jegyzem meg, hogy a megyénk ivóvíz készletének 40%-a ezen a környéken található, és ez az Európai Unió stratégiai készlete. A tó maga 1,72 hektár területű, de elképesztően szép. Van ágas-bogas rész, van torkleveses és van nyílt víz is. Gyakorlatilag minden, amit egy hor-

Papp László 3 kg-os süllője

gász megkíván. Szép, kultúrált, kellemes környezet és falusi vendégszeretet jellemzi. A terület az önkormányzat része, teljesen körülkerítve és rendszeresen ellenőrizve. A napijegyesekeket szívesen várják, minden szükséges tanácsal és tudnivalóval ellátják, de a horgászrend betartását rendkívül szigorúan veszik.

Nem ritkák a bottörések és a szakítások. Ez részint a terep ne-

Bemutató

A Beregdaróci bányató!

hézségeinek, részint a halak nagyságának tudható be. A napijegy 2000 Ft és napkeltétől-napnyugtáig szól, ez nyári időszakban, 4-23 óráig terjed.

Ezért 2+1 nemes és 10 kg egyéb hal fogható. A többiekben az Országos Horgászrend a mérvadó. Pontyból évi 30 db-ot lehet fogni, a többi halfaj darabszáma nincs korlátozva. Érdekes, hogy a kapások két időszakban következnek be. Reggel 5-9 óra, este 6-10 óra között. Ezt magunk is tapasztaltuk Robi barátommal. A kettő közötti időszak „döglött”. A halak vándorolnak. Reggel a patkó keleti részén vannak, majd estére átvándorolnak a nyugati oldalra. Tapasztalatom szerint a csemege és az áztatott, erjesztett kemény kukorica a nyerő.

Pergetni kifejezetten érdemes, hiszen itt lehet és van is mire. A tórekord csuka 10,5 kg-os volt, a süllő pedig 6,5 kg. A süllők 3-4 kg közötti átlagsúlyban vannak.

Szép aranykárász (Carassius auratus) állománya van a tónak, sajnos nem tudunk fogni belőle,

hogy fotózás után visszaengedjük.

A tó törpe- és folyami harcsa mentes. Az éjszakai horgászat mindenki számára tilos, de a tag-ság évente kétszer kijöhet.

Rendszeres telepítések

Az egyesület, 2001. január 1-jén alakult meg hivatalosan. 60 felnőtt, 1 ifi és 8 gyermek horgász alkotja. A gyermek horgászok száma nincs korlátozva. Az egy főre jutó fogási átlag 45-50 kg között mozog. Ez a rendszeres telepítéseknek és a tó saját szaporulatának köszönhető. 2006-ban négyszerre telepítettek 25 q halat. Ebből amur 2 q, 3-5 kilós egyedsúlyban, háromnyaras ponty 12 q, kárász 11 q. Mindez, 918.710 Ft értékben.

A tórekorder ponty 12 kg, az amur pedig 16,5 kg, de láttam 20 kiló feletti példányokat az árnyékos részen lebegve. Sátorozási, bográcslósi, szalonnasütési lehetőség van. Padok és asztalok is vannak kihelyezve, hogy mindezt kellemes körülmények között el lehessen fogyasztani. Illemhely is

van. Aki a kényelmesebb körülményeket kedveli, az a nem meszsi falu hoteljében találhat szállást. A kulináris élvezeteket kedvelőknek tájélegű ételekkel kedveskednek, mindezt viszonylag olcsón.

Ezen a környéken találhatóak, a süllyedő-láptavak. Itt olyan egyedülálló növény- és állatvilág található, amely az egész világon csak itt jellemző, sehol másutt. Orchideából 24 fajta, elevenszülő gyík, vipera és csodás környezet. A tavak mintegy 12 000 éve, az utolsó jégkorszak idején keletkeztek és azóta is teljesen érintetlenek. Ha valaki idejön, érdemes meglátogatni eme helyet. Sajnos, nekünk nem jött össze, oka a pocsek időjárás és a magas vízállás. A láp alatt 10-12 méter mély víz van. Belépni csak kíséreléssel és gumicsizmában, vagy magas szárú bakancsban lehet a viperaveszély miatt. A láptavakban olyan őshonos halfajok találhatóak, mint a compó, csík, aranykárász, nyurga ponty, leső harcsa. Az egyesület elnöke minden segítséget megad az ide ellátogatni szándékozóknak. A tavak a Hortobágyi Nemzeti Park tulajdonát képezik.

Az elnök úr szavát vettem, hogy jövőre ellátogathatok ide és fotókkal, valamint egy újabb cikkel bizonyíthatom állításaim igazát. Ígérem nem bánják meg!

Érdeklődni a következő telefon számon lehet: Szabó István he. elnök, 30/378-8781.

Ezúton szeretném megköszönni Istvánnak a minden részletre kiterjedő segítségét, vendégszeretetét, na és persze a horgászélményeket. A mellékelt fotók bizonyítják, hogy mindenkinek érdemes ide ellátogatni, valószínűleg nem bánják meg. Eredményes horgászatot és jó fogást kívánok minden itt pecázóknak.

Katona Zoltán

2006. szeptember 17-én Timáron került sor az élő Tiszán - immár 10. alkalommal - a fiatalon elhunyt mátészalkai horgász, Szűcs Attila tiszteletére rendezett emlékversenyre. A versenyen részt vett horgászbarátok, ismerősök két fordulóban mérték össze horgász szerencséjüket és tehetségüket, s kiemelkedő fogási eredmények is születtek.

Szűcs Attilára emlékeztünk

Az összesítés után **ifj. Gyulai Ferenc (képünkön)** budapesti horgász örülhetett a győzelemnek, **20 400 grammos** fogása természetes folyóvizen igazán nagyszerű eredmény. A legnagyobb hal fogásáért járó díjat is ő vehette át egy **2020 grammos dévér** zsákmányul ejtéséért.

Második helyezést ért el Gellér Győző mátészalkai horgász, ő nyerte el ebben az évben a legjobb Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei horgász részére

felajánlott különdíjat is. Harmadik helyen végzett Luzsinszky Tamás nyíregyházi horgász, a megye egyik legeredményesebb versenyzője.

A jó fogás, a jó idő mellett elősegítette a jó hangulatot a két forduló közben elfogyasztott csülkös bableves is.

A rendezők jövő szeptemberben visszavárják a résztvevőket, s számítanak az új, versenyhorgászatot szeretők részvételére is.

Rekordfogások megyénkben

Kapitális tükrös a Tiszából Németh Béla, a Mándoki HE tagja etetett helyen, a Tisza rozsálypusztai részén szeptember 25-én délután egy kapitális 22,75 kg-os pontyot fogott. A hal hossza 87 cm, kerülete 92 cm volt.

Dévérkirálynő a Tiszából szeptember 16-án az ibrányi Tisza szakaszon a tizen-négy éves ifj. Kormány Zoltán egy 57 cm hosszú 3,36 kg-os dévérkeszeget fogott, előtte édesapja egy 2,15 kg szintén dévért zsákmányolt.

Tomasovszky András nyírteleki horgász 41 kg-os harcsája.

Süllők. Tamás Géza a milotai Süllős Bányatavon fogta a hat és két kilogrammos süllőt.

Milotai süllő. Ifj. Lukács Pál augusztus 14-én 18.10-kor 5 kg-os süllőt fogott. A vizek királynője kissé rendhagyó módon, a csúszókosaras önetetés, fenekező készségen kapott.

Kukoricára kapott.

A tiszavasvári Kacsás-tóban július 23-án Smidt István nyíregyházi horgász egy 28,65 kg, 162 cm-es harcsát fogott.

Vissza a vízbe. Péntek este 20 óra 10 perckor sikerült horogra csalogatni ezt a 12,50 kg-os tőpontyot Ignácz Zoltánnak (Bujtos HE) a bujtosi tóban. A hal mérlegelés után visszanyerte szabadságát. A horgásznak Polyák Ferenc segítette megmeríteni a halat.

Bujtosi tőponty. Szeptember 28-án 12.30 órakor 45 percnyi fárasztás után fogta ezt a 13,30 kg-os tőpontyot Horváth Péter. A 87 cm hosszú hal derékbősege 65 cm volt.